

zvěstník SKV SOKOL MÜNCHEN

duben 2006
číslo 1 - ročník III

Osudy koruny bavorské

■ Letos je tomu právě 200 let, co bavorského Maxe Josefa z rodu Wittelsbachů přestalo bavit věčné a k ničemu nevedoucí kurfiřtování, a tak si - když se předtím skamarádil s Napoleonem - začal říkat Maxmilián První, vyhlásil Bavorsko královstvím, připojil k němu - aby to k něčemu vypadalo - ještě Franky a část Švábů a nechal při té příležitosti Františka, císaře římského a rakouského (tím pádem i českého) ve Svaté říši římské národa německého celkem osamoceno. Ten pak (pravděpodobně aby nemusel jako poslední zhasínat) tuto instituci po 900 letech trvání rozpustil.

Bylo to v roce 1806, království trvalo přes sto let a skončilo, když se šel Ludvík Třetí v roce 1918 jednou odpoledne projít do Anglické zahrady a tam na něj jeden z pasantů zavolal: „Jasnosti, jděte domů, je revoluce!“ Ludvík se nenechal dvakrát pobízet, vrátil se do Rezidence, vzal si plášť do deště a krabici doutníků a brblaje si pod vousy něco jako (volně přeloženo): „Když jste tak chytrý, tak si to dělejte sami,“ odjel směrem Chiemsee. Již za tři roky se stal jeho pohřeb mohutnou manifestací pro monarchii a požadavek „Chceme zpátky našeho krále Ludvíka!“ je dodnes v Bavorsku okřídleným úslovím, požadujícím ale návrat Ludvíka jiného, a sice toho v pořadí druhého, zvaného pohádkový král, který se, zbaven svéprávnosti, za nejasných okolností utopil ve Starnberském jezeře.

V této souvislosti je zajímavé, že volání po osvíceném monarchovi je dost často slyšet i v jinak rebelantských Čechách, pravděpodobně jako reakce na dosavadní řadu většinou nepovedených prezidentů, z nichž poslední se sice mentálně zmíněnému Ludvíkovi podobá, ale vytunelované banky, které národu zanechává, nebudou přece jen takovou turis-

tickou atrakcí jako Ludvíkův zámek Neuschwanstein. Monarchistickým snahám stojí navíc v cestě absence královského rodu, posledního krále nám z Čech vyhnal právě jeden z Wittelsbachů po bitvě na Bílé hoře, ale údajně stejně nebylo o co stát.

Naším bavorským sousedům se to monarchizuje mnohem lépe, mají k dispozici hned dva sympatické žijící potomky svých králů, na které vzpomínají jenom v dobrém. Oprávněně, byli to šikulové, provedli Bavorsko všemi úskalími své doby, ve válečných konfliktech byli téměř vždy na správné straně, aniž by přitom až přespříliš plýtvali krví svých vojáků, jejich stát byl monarchií liberálně konzervativní, ve které i tehdejší ultralevičáci byli ironicky nazýváni „královskou sociální demokracií“ a jejich vláda byla dost často hodně nenápadná, v případě prince regenta Luitpolda možná až moc. Ten nejen že si nikdy nenasadil královkou korunu, ale objevoval se na veřejnosti tak zřídka, až o něm zlí

jazykové začali tvrdit, že již dávno zemřel, že se mu to jen dvorní úředníci neodvažují říct.

Duch Wittelsbachů je silně prezentní i ve „Freistaatu Bayern“ dnešní doby a my všichni zde žijící jsme rádi, že nám zanechali nejen základ moderního státu, ale i Anglickou zahradu, Nymphenburg, Oktoberfesty, Biergarten a a a, prostě většinu toho, co dělá Bavorsko Bavorskem.

Ani to, že za jejich vlády v Mnichově dobře fungovala sokolská jednota, jen těžko sluchitelná s pan-germanismem tehdejších německých států, nebylo tak úplně samozřejmé, i když tato skutečnost opravdu nebyla důvodem, proč jsme pro sídlo naší jednoty zvolili právě Wittelsbacherstraße.

Karel Pokorný (Kpokorny41@aol.com)

Výstava „Umělci, krejčí, diplomaté“ aneb

Zapomenutí Češi v Mnichově už nejsou zapomenutí

Jak těžké je zrekonstruovat život jedné generace krajanů, která žila v evropském velkoměstě před sto lety a která doposud žádnému odborníkovi nestála za ztrátu času, neboť byla „kvantitativně i kvalitativně zanedbatelná“? Tuto otázku můžeme po realizaci výstavy s touto tematikou zodpovědět.

Povědomost o historii života Čechů v Mnichově - a jejich spolků speciálně - byla ještě donedávna mizivá. Lépe řečeno omezovala se na dvě informace. A sice, že v Mnichově již před 2. světovou válkou existovala sokolská jednota a tato jednota vlastnila prapor. Obě informace se zakládaly na pravdě, méně však pověst, která se k tomuto praporu v sokolských kruzích ještě donedávna dost tvrdošijně držela, a sice že byl zhotoven podle návrhu malíře Josefa Mánesa, neboť ten v Mnichově svého času pobýval. Josef Mánes sice skutečně na Mnichovské akademii umění studoval, ale to již ve 40. letech 19. století a zemřel více než dvacet let předtím, než byl mnichovský Sokol v roce 1892 založen.

Sokolskou jednotu a řadu dalších krajan-ských spolků v Mnichově založili čeští řemeslníci, přicházející sem v druhé polovině 19. století za prací. Někteří z nich tu zůstali jen na pár týdnů, jiní se usadili na léta.

Především osudy sokolské jednoty Slovan, ale i dělnického spolku Pokrok a navzájem se podporujícího spolku Praha byly tématem naší výstavy „Umělci, krejčí, diplomaté – Zapomenutí Češi v Mnichově“ (27. ledna až 9. března 2006), kterou zahájil konzul České

republiky v Mnichově dr. Jan Hloušek v mnichovském ASZ Altstadt.

Jeho zahajovací projev byl i úvahou o krajan-ské identitě a jejího specifika v bavorské metropoli. „Naši čeští krajané žijící v Mnichově nám chtějí přiblížit život svých předchůdců v jejich nové vlasti. Není to hledání vlastních kořenů, zde zůstává pouze neopustitelná stopa společného původu zobrazená v mateřském jazyce. Je to objevná cesta, na které má každá archivní fotografie, každý úřední dokument, každá členská legitimace svůj význam. V Mnichově se usazovali obyčejní lidé z Čech a Moravy, jejich komunita byla malá, ale nebyla bezvýznamná. Pro Čechy v zahraničí je typická schopnost asimilace, která ale není destruktivní ani sebezničující. Nová vlast je cizí vlast a potřebuje určitý souzvuk s vlastní původní. To znamená programovaná integrace v nové vlasti bez ztráty vlastních kořenů.

V tomto smyslu je také tato cenná výstava příspěvkem k hledání identity, jednoznačné přiznání k historické kontinuitě, která se vyvíjí jako vlastní kontinuita české krajan-ské obce v Mnichově,“ řekl ve svém úvodním projevu dr. Hloušek.

Sletový kvíz

V kterém sletovém roce zveřejnily Humoristické listy následující tři texty?

K průvodu o sletu

* Všechno bylo velekrásné!
Zvlášť však bylo divotvorné.
Víc než osm tisíc Čechů
kráčelo tu spolu svorně.

* „Co tomu říkáš. To se divně rýmuje.
Vyminečný stav a tak hlučný průvod?“
„Proč by se to divně rýmovalo. Hleď: průvod
nemá konce a vyminečný stav taky ne.“

* O těch dvou svátcích několik lidí na
(zemské – pozn. redakce) výstavě omdlelo.
A Sokolíci se všech stran tam zase přišli
k sobě.

*Tři první správné odpovědi budou
odměněny způsobem v naší jednotě
obvyklým.*

Slovan na slet...

Na všesokolské slety do Prahy
balila mnichovská sokolská jednotka Slovan
od roku 1895 pravidelně...

*Účastnická legítimace VI. všesokolského sletu 1912,
opravňující účastníky ke slevě na dráze*

Trochu z našeho aktivního sportu

Turnaj v minigolfu

Počátkem dubna jsme zahájili letošní „letní sezónu“ další premiérou naší jednoty, turnajem v minigolfu. Snahu většiny účastníků tento propršený den v suchu prohodovat zhatilo vedení turnaje zosobněné Dušanem. Po půldruhé hodině klání a klení byli známi nejlepší z deseti hrajících.

Jméno Pokorný se ani tentokrát první tři místa nevyhnula. Vítězi soutěže Jardovi se výkonem 46 úderů na 18 jamek -

Alena s 54 body, těsně stíhaná Jitkou (vyjíměčně nikoliv Pokornou) s 55.

Naděje pro Esperanzu

Po úspěchu loňské přednášky přijala letos paní dr. Ivonna Fričová z Prahy již podruhé pozvání do Mnichova, aby zdejší krajany seznámila nejen s neuvěřitelnou historií indiánů českého původu v Paraguay, potomků cestovatele a sběratele kaktusů A.V. Friče, ale i s iniciativou své rodiny

„Checomacoco“ na jejich podporu. Přednáška se světelnými obrazy se konala 9. března v ASZ Altstadt, jejími organizátory byl – vedle manželů Fajkusových – SKV Sokol München.

Puerto Esperanza

(Přístav Naděje) je malá osada jihoamerických indiánů kmene Chamacoco na horním toku

řeky Paraguay. Třetinu obyvatelstva tvoří rod dnes stoleté paní Hermíny Ferreirové. Ke svému jménu si ovšem podle španělského zvyku přidává i jméno po otci: Frič.

Také v Praze žijí potomci cestovatele, botanika a etnografa **Alberto Vojtěcha Friče** (1882–1944), obě rodiny se o sobě dozvěděly podivuhodnou shodou náhod teprve v roce 2000 a indiánská rodina si od té doby žertem říká Checomacoco, což vyjadřuje to unikátní česko(checo)–indiánské spojení.

„Jsem příslušník domorodého kmene Chamacoco, ale naplňuje mě hrdostí, že v mých žilách koluje také česká krev,“ říká nejstarší syn doni Hermíny, pětadesátiletý don Rodolfo. „Jsem spřízněn s lidmi z Evropy, kde jsou všichni tak jemní, krásně oblečení, vzdělaní a zajištění. Žijí ve vzdáleném kontinentu, a přesto jsem s nimi ve spojení. Umějí posílat zprávy pouhým vzduchem prostřednictvím elektronických přístrojů zrovna tak dobře, jako to zde zatím uměli jen severoameričtí misionáři. Mám nyní radostnou naději, že s jejich pomocí moje rodina jednou dosáhne lepší životní úrovně, abychom mohli být jako ostatní civilizovaní Paraguayci...“

Aby naděje nabyla konkrétnějších obrysů, vzniklo v roce 2004 v České republice občanské sdružení **Checomacoco** pro asistenční pomoc. Sdružení neposílá žádné dárky, ale poskytuje podporu, aby

se Chamacoco dokázalo postavit na vlastní nohy. Sdružení neprotěžuje jednotlivce, ale rozvoj celé komunity, neimportuje žádné evropské představy, jak by indiáni měli žít, nepodsouvá vlastní nápady ani nedává nevyžádané rady, ale chce být nápomocno při řešení jejich vlastních projektů.

Pro začátek byly stanoveny dvě priority. První, průběžný projekt se jmenuje stručně a jasně: „**Léky**“. Léky a lékařská péče jsou totiž v indiánské vesnici naprosto nedostupnou potřebou. Obvyčejný acylpyrin je v Puerto Esperanze nedostupný luxus, nejbližší lékárna je tisíc kilometrů daleko, nejbližší lékař mnoho hodin cesty lodí. První nákup léků se uskutečnil letos v únoru, za peníze jednotlivých dárců z České republiky.

Druhý úkol pro rok 2006 má také výstižný název: „**Krávy**“. České sdružení Checomacoco pořádá sbírku na vytvoření minimálně stošedesátihlavého stáda skotu, které by pro indiány znamenalo jakýsi start do nového života, základ pro ekonomickou samostatnost a svéprávné rozhodování o vlastní budoucnosti. Chov typických bílých turů zebu na vlastním území o rozloze 180 km² má velké šance na úspěch i v tak málo obydlených a jinak zemědělsky nekultivovaných oblastech jako jsou savany Gran Chaka. Průměrná cena jednoho kusu je ca. 3.000 Kč (110 €) a již více než padesát dárců v Čechách věnovalo tuto částku na nákup konkrétní krávy a dali jim i vlastní jména. V seznamu kralují také dva býci: Žižka a Cyril...

Krajané. Ještě před pěti lety byli Češi s indiány Chamacoco navzájem abstraktní pojem. Romantika Fričových dobrodružných knížek versus nedostupná bohatá Evropa, pro paraguayské mrňouse tajemné místo na východě, odkud prý přišli do

Betléma tři králové, kteří v Latinské Americe nosí vánoční dárky.

*Hermína Frič
a dr. Yvonna
Fričová 2005*

Dnes mají ve škole v Esperanze k vypůjčení pohádky Boženy Němcové a Karla Jaromíra Erbena ve španělském překladu a nejmladší děti dostávají jména z českého kalendáře...

Text a foto: www.checomacoco.cz

DTG Bayreuth

Německo-česká společnost v Bayreuthu

Deutsch-Tschechische
Gesellschaft Bayreuth e.V.
Německo-česká společnost

Na jaře 2004 vznikla v hornofranckém Bayreuthu, městě Richarda Wagnera a světově proslulého hudebního festivalu nesoucího jeho jméno, Německo-česká společnost. Hlavní iniciátorka a sou-

časně předsedkyně paní Kristina Jurosz nám po svých dvouletých zkušenostech ve funkci řekla o filozofii společnosti a její pestré činnosti:

Německo-česká společnost Bayreuth, zákonem uznaný spolek, sice jsme, ale v první řadě jsme opravdová společnost, která jedná demokraticky, liberálně a objektivně s historickým nezkresleným vědomím - mezi sebou i navenek. Tomuto jednání přikládáme velkou důležitost.

Naše sdružení vzniklo v březnu 2004 a od té doby jsme čím dál tím aktivnější. Momentálně máme 75 členů, kteří jsou jak rodilí Němci, tak Čecho-Němci i rodilí Češi, kteří zde už dlouhá léta žijí a dokonce je mezi námi jeden Angličan z Luxemburgu. Jsme členem Bayreuthského Kruhu šesti mezinárodních společností, často nás členové jiných společností oslovují na téma jim neznámých problémů, se kterými musíme my bojovat. Jistě, kupříkladu Francouzi naše problémy, které jsou pro nás smutné, už neznají - vlády a lid jejich zemí je dávno dokázaly přeměnit v přátelské styky.

Ale my neskládáme ruce do klína a nevzdáváme naději na lepší časy, snažíme se o jejich celkové zlepšení. Kultura, ke které patří i dobré jídlo a ostatní radosti, je jedním z našich hlavních zájmů.

Prezentujeme české umělce, hlavně hudební, česká a moravská vína, která zde téměř nikdo nezná, a pak jsou všichni jejich kvalitou nadšeni. S našimi hosty a přáteli užíváme radosti tance, např. při našem tradičním Jarním plese koncem dubna. Tradice jsou v naší společnosti velice důležité, protože tradice utvářejí kulturu každého národa, tak například pálíme čarodějnice při našem bále, i přes značnou nevoli zdejších modernistů.

Kontakty do Čech udržujeme hlavně s mladými a pro mladé, protože těm náleží budoucnost. Tak se budou v letošním létě poprvé čeští žáci účastnit Setkání mladých – Francouzů, Italů, Němců a právě i Čechů. I touto akcí chceme přiložit malý kamínek do velké stavby Evropy.

Město Bayreuth, místní tisk, různé organizace, školy a další podporujeme jako překladatelé z nebo do těžké češtiny.

Jazykové kurzy češtiny jsou pevnou součástí našich akcí v regionu. Mladí umělci českého původu v naší společnosti nalézají ochotného pořadatele svých koncertů, výstav fotografií, překládáme jejich básně a nabízíme jim podium k jejich přednesu.

Ještě postrádáme kontakty k podobným organizacím v Čechách, hledáme ale dále a nevzdáváme se naděje. Jsme otevření diskusi - v pravém slova smyslu - na jakémkoliv téma. Jen omezené myšlení je pro nás problém.

Kdo má chuť a odvahu, ať se s námi spojí – nekoušeme. Naopak, těšíme se na nové kontakty.

Kontakt na nás najdete na www.ahoj.info
(<http://www.ahoj.info/section.php?seid=579>)

ahoj.info

Nový česko-německý portál pro mládež – a nejen pro ní, projekt Tandemu, Koordinačního centra česko-německých výměn mládeže

And the Gratias Agit Award 2006 goes to...

Jiří Nováček

Bratr Nováček, legenda vídeňského Sokola, se - mimo jiné - rozhodnou měrou zasloužil o vybudování nové vídeňské sokolovny, která byla slavnostně otevřena v roce 2000, a byl hlavním iniciátorem vzniku

Zahraniční obce sokolské, jejíž desetileté výročí si letos připomínáme.

starosta Sokolské župy rakouské

Cena ministra zahraničních věcí České republiky Gratias agit byla zřízena v roce 1997 jako ocenění předních osobností a organizací za příkladné šíření dobrého jména České republiky v zahraničí.

10 let Zahraniční obce sokolské

Po pár letech tříbení názorů se 20. července 1996 - tedy právě před deseti lety – sešli v Praze v Tyršově domě zástupci sedmi západoevropských sokolských sdružení, aby z podnětu bratra Jiřího Nováčka, starosty Sokolské župy rakouské (foto), založili Zahraniční obec sokolskou.

Sokolská společenství západní Evropy se poté, co se s pádem komunismu v Československu rozpadlo do té doby činné Ústředí československého Sokola v zahraničí, musela rozhlédnout po nové formě organizace, která by koordinovala jejich spolupráci...

Zahraniční obec sokolská je – jak uvádí její organizační řád - dobrovolným seskupením sokolských žup a jednot mimo území České republiky.

Naše příští termíny ...

ne.-po. 30.04.-01.05.

so. 20.05.

so.-po. 03.-05.06.

so.-čt. 01.-06.07.

ne. 23.07.

jarní ples Německo-české společnosti Bayreuth

spoluorganizace 41. ročníku pochodu Praha – Prčice, trasa Čerčany (<http://ppp.nipax.cz/>)

33. sokolské setkání v Tyršově Oetzu (www.sokol.ch)

XIV. všesokolský slet v Praze (www.sokol-cos.cz)

horská túra na jeden bavorský -berg, -eck, -kopf, -wand nebo -spitz, organizuje Jitka (tel. 840 26 39)

Chcete vědět „**Kam v Mnichově**“ a vůbec co se děje na zdejším česko-německém společenském poli? Odpověď kde jinde než na našich webových stránkách

www.sokol-muenchen.com

zVěstník vychází třikrát do roka. Redakce: Jitka Scholz, jitkascholz@aol.com

Sport- und Kulturverein Sokol München e.V. (VR 18462), založen 4. dubna 2004, člen Mezinárodního českého klubu

Adresa: SKV Sokol München e.V., c/o Jitka Scholz, Wittelsbacherstr. 32, D-82110 Germering, Tel. 089/840 26 39, Fax: 089/611 72 57, e-mail: jitkascholz@aol.com, www.sokol-muenchen.com. **Další kontakty:** Karel Pokorný (starosta) 089/611 72 57 – Dušan Pokorný (místostarosta a pokladník) 089/310 98 342.

Bankovní spojení: HypoVereinsbank München, BLZ 700 202 70, Konto 667 377 587